

Tukaj Vam pošiljam basen o gadu in veverici.

Gad in veverica.

Veverica je bila na drevesu. Izmisliła si je bila, da bi šla na tla. In res, pridržala je po drevesu. V pravem času zagleda gada, ki je dremal na solncu. Veverica se začne norčevati iz njega, se mu smeje in ga zasramuje. Gad je bil jako jezen in si je mislil: »Čakaj, že pride čas, ko te bom jaz tako zasramoval kakor ti sedaj mene.«

Veverica je dobila pogum, ker ji gad ni nič naredil, in je šla vedno bližje k njemu. Prišla je bila že skoro do njega, kar se vzpne gad in jo začne tako gledati, da se uboga veverica še ganiti ne more.

»Vidiš,« reče sedaj gad, prej si ti mene tako zasramovala, jaz ti pa hočem sedaj poplačati! Nato skoči nanjo in jo piči. Veverica se zvrne in izdihne.

Z odličnim spoštovanjem

Vida Pretnarjeva,
gojenka I. razreda liceja v Ljubljani.

Odgovor:

Ljuba Vida!

Ta basen se nanaša na podobo, ki jo je objavil »Zvonček« v peti letošnji številki. — V dokaz, da sem zadovoljen z njo, jo objavljam na tem mestu.

*

Cenjeni gospod Doropoljski!

Jaz rada hodim v šolo. Učim se rada. Pri nas imamo novo gospodično učiteljico, Učitelj in učiteljica sta skrbna za otroke. Vsak ponedeljek in sredo imamo ženska ročna dela. Ročna dela nas uči gospodična učiteljica. Ob petkih beremo iz »Zvončka«. Gospod učitelj pripoveduje iz »Zvončka« in »Vrtca«. Imamo ga radi, ga ubogamo in poslušamo. Pri nas imamo grdo vreme.

Presrečno Vas pozdravila

Marija Dežmanova,
učenka v II. r. v nižji skup. v Rudniku.

Odgovor:

Ljuba Marija!

V Rudniku ste pa res pridni: tako radi se imate med seboj, tako lepo se učite in tako z veseljem čitate, da sem vas vseh prav od srca vesel. Ko bi le povsod učenci in učenke tako čitali in ljubili svoje učitelje in učiljice!

*

Velerodni gospod Doropoljski!

Tudi jaz Vam hočem napisati nekaj vrstic. Jako rada berem »Zvonček«, posebno pa Vaš kotichek. Dajem ga tudi svoji prijateljici Pepci. Ona tudi rada prebira Vaš kotichek. Jako jo imam rada, ker je pridna. V šoli sem dobila izpričevalo jako dobro. Stara sem 11 let in hodim v III. razred 2. oddelek. Imam še štiri sestre in tri brate. Nas je torej vseh skupaj osem. Jaz sem pa najmlajša. Šla sem s svojim bratom v Ljubljano. Vse mi je jako ugajalo posebno pa Tivoli. Vozila sem se tudi po tramvaju. Bila sem z bratom tudi v Postojni. V Postojni sta mi posebno ugajali meščanska in ljudska šola. Obe imata krasen vrt. V Begunjah imamo tudi lepo trirazredno šolo z lepim vrtom. Na vrtu se nahaja čebelnjak z 22 pajni. Moj papa ima veliko vesele do čebelic in tudi jaz. Sedaj so čebelice vse trote pokončale in to je prav, ker samo jedo in nič ne delajo. Meni so čebelice jako priljubljene, ker so pridne, trotje pa ne, ker so lenuhi. Od čebelic se učimo, kako moramo biti pridni. Ako Vam bo všeč, Vam prihodnjič pišem, kako sem se o počitnicah imela.

Srčno Vas pozdravila

Anica Kabajeva
v Begunjah pri Cerknici.

Odgovor:

Ljuba Anica!

Tvoje pismo je pač tako, da mu ni treba odgovarjati. Priča mi, da vse lepo opazuješ, kar vidiš in da se iz tega tudi kaj koristnega naučiš. Ostani še nadalje tako pazljiva! O priliki mi pa povej, kako si preživela počitnice. Pozdravi očeta!

*

Ljubi gospod Doropoljski!

Spet sem se predrznila biti Vam nadležna s svojim pismom. Hodim že dve leti v četrtil razred, kjer nas prijazni gospod nadučitelj uči prav veliko lepega in koristnega. Za naloge nam daje največ opisati razne živali in druge stvari, ki imam z njimi največ veselja. Čez zimo nam gosp. nadučitelj posojuje razne knjige, kakor: »Zvonček« (s katerim imam največ veselja), »Vrtec«, »Angelček« in druge zabavne knjige.

Pa ne smem Vas predolgo motiti s svojim pripovedovanjem. Ob priliki, če mi dovolite, se še zglasim pri Vas.

S prav presrečnim pozdravom Vam vdana

Ivanka Krošeljeva,
učenka IV. raz. v Sromljah.

Odgovor:

Ljuba Ivanka!

O, prosim! S svojim pripovedovanjem me kar nič ne motiš. Le oglasi se večkrat, zakaj tako odkritosrčno pripovedovanje poslušam jako rad. — Glej, kmalu zopet pride zima, tedaj se pa začne lepa doba čitanja dobrih knjig. Mnogo zabave!

*

Blagorodni g. Doropoljski!

Akoravno sem še majhen, se vendar drzno Vam napisati nekaj vrstic, tudi drugi otroci Vam pišejo, zakaj še ne bi jaz! Star sem 8 let. V šolo hodim k Sv. Miklavžu nad Laškim. Za učitelja imam gospoda Petroviča. Naš gospod učitelj je mlad in velik. Pridnim otrokom daje »Zvonček« za branje. Bil sem pri sv. birmi. Pri birni sem se najbolj veselil na jed, pijačo in denar. Denarja sem dobil 6 kron. Mislite: 6 K je veliko zame, ki še nisem imel nikdar prej denarja.

Shranil sem jih v omaro. Brati in pisati sem znal še prej, ko sem prišel v šolo, to je učitelja veselilo. Včeraj je bil pri nas strašen vihar. Bučal je kakor lačen volk. Dež je lil kakor iz vedra. Toča je tudi šla. Neke-tera je bila debela kot oreh. V zvoniku je cerkovnik Biglez z vsemi tremi zvonovi zvonil, pa ni nič pomagalo, ker je začel prepozno z majhnim zvonom. Ko bom velik, bom župnik in bom varoval točo. Drugega ne vem nič novega.

Vas pozdravlja

Anton Boštela,

učenec I. r. II odd pri Sv. Miklavžu, Laško.

Prosim za odpis v Zvončku!

Sv. Miklavž, dne 6. junija 1910.

Odgovor:

Ljubi Anton!

Tebe pa moram pokarati! Denar spraviš v omaro, namesto da bi ga naložil v hranilnico in pa na samo jed in pijačo misliš — ti, ti! Pa župnik bi bil rad, da boš varoval točo! Kako si pa to misliš? Toče vendar ne more nihče varovati, to je prazna vera! Le prosi svojega gospoda učitelja, da Ti vse to pojasni! Potem mi pa sporoči, kar zveš!

* ROTOR

Velecenjeni gosp. Doropoljski!

Tudi jaz se Vam predrzno pisati. Od meseca do meseca se veselim »Zvončka«. Jako rada prebiram Vaš kotichek. Pa tudi igra »Lažniva Danica« mi jako ugaja. Prosim, ako bi še katerikrat kako igro priobčili. Mi imamo že male pūtke, ki mi prav ugajajo. Pomagam tudi na vrtu, Rada bi postala poštna upraviteljica. Sedaj pa končujem svoje pismo s srčnim pozdravom

Vaša hvaležna

Mici Vrbičeva,
učenka IV. razreda v Sodražici.

Odgovor:

Ljuba Mici!

No, letos si dobila v »Zvončku« več igrice, in mislim, da si zadovoljna z njimi. Polagoma pridejo še nove na vrsto. Tako bo ustrezno Tebi in drugim, ki se vesele primernih gledaliških iger. — Poštna upraviteljica Ti ne bo težko postati, samo — učiti se bo treba!

*

Dragi gospod Doropoljski!

Namenila sem se, da Vam hočem napisati nekaj vrstic, ako bi jih hoteli deti v svoj kotichek. Čitam rada »Zvonček«, posebno pa Vaš kotichek. Stara sem 11 let in hodim šesto leto v šolo. Naša šola ima IV. razrede in eno paralelko. Jaz hodim v IV. razred II. oddelek. V šoli dobivamo tudi knjige. Med njimi je mnogo »Zvončkov«. Učim se rada. Veseli me najbolj: zemljepis, zgodovina, risanje, nemško in petje. Imam še tri brate in eno sestro. Dva brata in ena sestra so umrli.

Srčno Vas pozdravlja

Vam vdana

Marija Turšičeva
v Drašici pri Barovnici.

Odgovor:

Ljuba Marija!

Tudi Tvoje vrstice naj pridejo v moj kotichek, saj je temu namenjen. Starši so bili pač žalostni, ko si izgubila dva brata in eno sestro. Zato pa bodi Ti toliko bolj marljiva, ga bodo starši imeli veselje nad Teboj!

